

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WIJF TE KOOP

Een wagenspel

door

Alice Foesters

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1404

PERSONAGES

(6 spelers)

NAR : Harlekijn of nar met bel

PIER : Pantoffelheld (dialect)

MIE KATOEN : Bazige vrouw (dialect)

PEE : Hardhorig oud heertje

FILIBERT JEAN-VAL-JEAN DE SCHARBEEK : Kale jonker - protserig en verwaand - Brussels renteniertje - Hautain uitpakkend met titels en veroveringen - (Brussels Vlaams)

DUIVEL

DECOR

Het stuk speelt zich af op een open plaats in een klein kempisch dorp. Op de achtergrond ziet men een klein huisje met deur en venster.

KORTE INHOUD

Mie katoen is getrouwd met Pier. Pier is liever lui dan moe. Mie krijgt het daarvan op de zenuwen, zij geeft hem er regelmatig van langs. Op zekere dag komt Pier in opstand, met hulp en de (goede) raad van een vriend besluit hij Mie te verkopen. Maar het verkopen van een "wif" is veel moeilijker dan het lijkt.

NAR : (*rinkelt met de bel*) Komt bij mensen, kom dichterbij, om alles goed te zien en te horen. Let wel, dit verhaal is op en top waar gebeurd. Gij zult getuige zijn hoe Pier de vroeger zo brutale en geslepen vagebond zich in de luren laat leggen. Als 't vrouwvolk vindt dat er soms wel eens te harde woorden vallen in hun nadeel, let dan maar eens op wat de man allemaal te verduren krijgt.

MIE : (*achter het toneel*) Luie tist, smoelentrekker, voor niks deugt ge nog, lui varken!

(*Gebonk. Pier schreeuwt*)

NAR : Hoor maar eens! Mie Katoen verklaart haar liefde aan hare Pier.

PIER : (*rolt op het toneel, hij wordt erop geschopt*) Nonde.... Nonde.... potverdomme, domme. Maar nu is het uit. De maat is vol. Dat laat ik mij niet doen. (*hij ziet de nar staan*) Hei daar, ja, gij vastenavondzot, gij zijt mijn getuige. Gij hebt alles gezien.

NAR : (*dom*) Wat manneke? Ik heb niks gezien.

PIER : Gehoord dan toch.

NAR : Wat? Ik heb niets gehoord.

PIER : Nonde... Nonde... potverdomme. Gij durft nog zeggen dat gij van niks weet. (*Zit nog op de grond en klopt bij elke nonde met zijn vuisten op de vloer.*)

NAR : Wat zou ik dan gehoord of gezien moeten hebben?

PIER : Dat ik buiten gestampt ben.

NAR : Buiten gestampt?

PIER : (*kwaad*) Buiten gestampt, ja. Door dat wijf! Maar nu is het afgelopen. Dit is de laatste keer geweest. Dat ze nu wacht. (*toont zijn vuist*) Hier, ziet gij die?

NAR : Ja! En dan??

PIER : Daarmee klop ik ze, dat ze niet meer weet waar ze staat! Ik klop ze... dat....

MIE : (*staat in de deur, de armen over elkaar*) Waar Pier??

PIER : (*tegen publiek*) ... Ewel... mijnheer... eh, ik zag Rambo hé, die klopte met een slag...

MIE : En toen Pier? (*komt een stap dichterbij*)

PIER : Eerst een rechtse, hé mijnheer toen een linkse....

MIE : En toen Pier?? (*komt nog een stap dichterbij*)

PIER : Och niets, ik vertelde aan mijnheer, wat grote vuisten die Rambo heeft tegenover de mijne.

(Nar gaat weg en fluit een liedje)

MIE : Die van u, ja! Vertel liever dat gij te lui zijt om die poten van u te gebruiken, luie zak dat ge zijt!

(Pier gaat op de grond zitten, hoofd op de knieën.)

Daar zit hij! En dat zou een man moeten zijn? Bah! 'n Vod, ja! *(stoot hem aan met haar voet)* Allee, wat zit er eigenlijk in u... Allee spreek!

PIER : *(zucht)* Niets meer.

MIE : Alsof er ooit iets in u gestoken heeft.

PIER : Ja, vroeger! Maar gij hebt het er allemaal uitgestampt!

MIE : Ja, maar ik heb u nog niet genoeg gestampt. Ik ben nog veel te zacht voor u geweest.

PIER : *(zit nog op de grond, hij begint zich kwaad te maken)* Nonde... nonde... nonde... nondejie!

MIE : Wat, durft gij nog vloeken, waar ik bij ben?

PIER : Het begint te koken.... nonde... nonde, nonde... nonde *(altijd harder)* Ziet ge deze vuisten! Ja? Ehwel daar gaat iets gebeuren... ik voel het. *(komt recht)*

MIE : Wat zou daar kunnen gebeuren? *(wijkt een paar stappen achteruit)*

PIER : Die vuisten hé, die zullen kloppen, die zullen slaan! Eerst een rechtse, dan een linkse en dan....

MIE : *(schreeuwt)* Help, hij wil mij vermoorden! Help! *(loopt af)*

NAR : Pier, stil jong, gij zijt nog te jong om te sterven!!

PIER : *(zwaait met zijn vuisten)* Nonde... nonde... *(keert zich naar Mie)*

MIE : *(aan de deur of venster)* Kom eens binnen als gij durft. Misbaksel. Dan zal ik u eens leren een arme vrouw zo te mishandelen.

PIER : Nonde, node miljaar!! *(Pier klopt op de grond)*

NAR : Wat overkomt u toch Pier?

PIER : Niks, ik moest het alleen maar eens uitschreeuwen! Ik ben een misbaksel. Zij heeft gelijk.

NAR : Ach ja! Als gij het zelf zegt!

PIER : Ja. Toen ik nog een kind was, wou ik graag generaal worden.

NAR : Ge zijt het nu toch man, alleen dat zij de strepen heeft! (*Pier zucht.*) Maar hoe zijt ge eigenlijk aan dat serpent geraakt?

PIER : Hoe komt zoiets? Bij haar thuis hadden ze de beste honing van uren in de omtrek. Op een zomerse dag stond ik met Mie achter de bijenhal, zo een beetje te smoesen. Plots stak een venijnige bij door mijn broek in mijn bil. Mie haalde wat azijn, ik stroopte mijn broek af en met een watje dopte zij daar wat azijn op. Dat deed goed hoor!

NAR : Dat geloof ik! Gij hebt u zeker nog eens laten steken?

PIER : Nee, nee. Plots stond haar vader voor ons. Ik stond daar met mijn achterste bloot. De vader pakte mij met mijn schabernak zodat mijn broek naar beneden kwakte. Mie ging lopen. Als gij denkt hier mijn biekes komen kapot te maken en mijn dochter te verleiden, dan zijt gij aan het verkeerde adres zei hij. Daar wordt getrouwd en zo rap mogelijk, verstaan billenkletser. En hij sloeg met zijn vlakke boerenhand op mijn achterste, dat de tranen in mijn ogen sprongen. En zo ben ik aan Mie geraakt.

NAR : Breng ze terug man.

PIER : Gij hebt goed praten! Dan klopt den oude mij kreupel. En toch, moet ik haar zien kwijt te geraken. Maar hoe?

NAR : De wet zegt, dat ge met uw eigendom moogt doen wat ge wilt, hé?

PIER : Ja, eigendom, maar is zij mijn eigendom?

NAR : Allé Pier, ge zegt toch, mijn geit, mijn kat, mijn wijf.

PIER : Ja, dat klopt.

NAR : Wat doet ge als ge uw kat wilt kwijt geraken?

PIER : Ik steek ze in een zak en dan in het water.... Nee, nee, halt, gij wilt mij in de gevangenis brengen.

NAR : Maar nee. Ik bedoel niet dat ge uw vrouw in een zak moet steken. Maar neem nu uw geit, wat doet ge als ge ze graag kwijt zijt?

PIER : Slachten hé!

NAR : Juist!.... Nee dat gaat ook niet. Maar ge kunt ze toch ook verkopen.

PIER : Ah ja, mijn wijf, mijn eigendom, verkopen!

NAR : Dat is 't. Wij hebben iets te verkopen, nu moeten wij alleen nog een koper vinden.

PIER : Allé kom, wie zou er nu een wijf willen kopen? En dan nog die van mij??

NAR : Wacht maar eens af! We kunnen niet veel vragen, ze is maar okkasie.

PIER : Als daar maar geen moeilijkheden van komen?

NAR : Moeilijkheden? Kom Pier, het is uw eigendom, dus is het een eerlijke handel.

PIER : Vooruit dan maar.

NAR : We zullen het per Amerikaans opbod doen. (*belt*) Wijf te koop... Wie koopt er een wijf? Voordelige prijs... een enige okkasie!

PIER : Willen we ze maar voor niets weggeven?

NAR : Pier, Pier! Gij zijt gene commercant. Dan denkt iedereen dat ze niks waard is. Allo, allo! Wie profiteert van deze enige gelegenheid... Het is de laatste... uitzonderlijk wijf te koop!

PIER : Nee, er reageert niemand. Zeg dat ze maar twintig is. Ze krijgen toch nooit de kans om haar tanden te tellen.

NAR : We kunnen nu niets meer veranderen, we hebben gezegd "'n wijf". Allo, allo, laatste aanbod! In solden! Wie koopt er een wijf in zeer goede staat, nog niet veel gebruikt, onmiddellijk beschikbaar!

(Uit het publiek komt een oud heertje, hij steekt zijn stok omhoog)

PIER : Daar nar, daar wenkt iemand, dat oud peeke daar!

NAR : Als dat nu maar een koper is.

PEE : (*kijkt rond, hoort niet goed*) Waar is die walvis te zien?

PIER : Wat??

PEE : Die walvis!

NAR : Meneerke, hier is geen walvis te zien. Wij verkopen hier een wijf!

PEE : (*tegen Pier*) Wat zegt die zot? Heeft hij ze niet alle vijf?

PIER : (*schreeuwt aan zijn oor*) Wij verkopen hier een wijf! (*Doet teken aan de nar dat de meneer slecht hoort*)